

Arrest

nr. 34 919 van 27 november 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 september 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine.

Op 25 juli 2006 vroeg uw echtgenoot (A.U.) (O.V. 5.945.986) voor de eerste keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Deze asielaanvraag werd op 28 september 2006 door de Commissaris-generaal besloten met een weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Uw echtgenoot kon niet aannemelijk maken dat hij in de periode voor zijn aankomst in België effectief in Tsjetsjenië had verbleven. Het beroep dat uw echtgenoot op 12 oktober 2006 tegen deze beslissing indiende bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, werd op 7 maart 2007 verworpen. Zijn beroep tegen deze beslissing, werd op 8 mei 2007 onontvankelijk bevonden door de Raad van State.

Eind december 2005 verbleef u met uw dochter op de boerderij van uw schoonvader in Koshar (Tsjetsjenië). Op 25 december 2005 kregen jullie 's avonds laat bezoek van twee gemaskerde

militairen, die naar uw echtgenoot vroegen. Uw schoonvader werd door deze militairen geslagen en verloor daardoor het bewustzijn. U sloeg in paniek en riep tegen hen, waarop zij u uitlachten en vernederden. U werd door deze militairen fysiek misbruikt, in het bijzijn van uw dochter. Toen zij vertrokken, hoorde u hen zeggen dat ze u zouden moeten doden, zodat u hen geen problemen zou kunnen bezorgen. Daarom nam u het automatische geweer, dat zich in de woning bevond, en schoot beide mannen dood toen zij terug binnen kwamen. Enige tijd later kwam uw man aan op de boerderij en zag wat er gebeurd was. Hij bracht u en dochter naar uw ouders in Oischar (Tsjetsjenië), waar u bleef wonen tot uw vertrek uit Tsjetsjenië. U had na 25 december 2005 geen contact meer met uw echtgenoot. Eind februari 2006 kreeg u bezoek van uw schoonvader die vertelde dat uw man op 1 januari 2006 op de boerderij was gearresteerd door militairen, die hem stonden op te wachten. Uw echtgenoot werd gedurende anderhalve maand in Tchernokozovo vastgehouden, tot uw schoonvader hem kon vrij kopen. Uw schoonvader stuurde uw man daarna naar zijn oom in de bergen. In augustus 2006 kreeg u opnieuw bezoek van uw schoonvader, die liet weten dat uw echtgenoot in juli 2006 Tsjetsjenië had verlaten. Pas in september 2006 had u terug contact met uw man, die u opbelde vanuit België, waar hij asiel had gevraagd.

In augustus en september 2006 werkte u als verkoopster in een winkel. Daar kreeg u bezoek van Russische soldaten, die uw man zochten en u daarbij zwaar onder druk zetten. Toen u in september 2006 stopte met werken, kwamen ze naar u thuis. U begreep dat ze uw man verdachten van de moord op die twee soldaten op de boerderij in Koshar. Ze zeiden u ook dat er een zaak was opgestart tegen uw echtgenoot, wegens overtreding van drie wetsartikelen. In maart 2007 kreeg u ook bezoek van de FSB, die trachtte u mee te nemen. Uw schoonvader kon dit verhinderen door hen om te kopen, maar ze namen wel uw reispaspoort in beslag. In april 2007 kwamen ze opnieuw terug, maar u was op dat moment niet thuis.

Na de gebeurtenissen van 25 december 2005 kreeg uw dochter het erg moeilijk. U ging met haar naar verschillende dokters, die u uitlegden dat het om een psychisch probleem ging en dat ze niet konden helpen. Haar gezondheid ging sterk achteruit en op 5 januari 2007 overleed ze. Omdat u niemand meer had in Tsjetsjenië en u vreesde voor uw eigen leven, besloot u naar België te reizen. Op 21 april 2007 verliet u Tsjetsjenië en reisde per auto en vrachtwagen, via Oekraïne naar België. Daar vroeg u op 27 april 2007 de vluchtelingenstatus aan. U legde daarbij uw paspoort, geboorteakte, diploma en medische polis voor.

Op 12 juni 2007 diende uw echtgenoot voor de tweede keer een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 22 december 2008 bent u in België bevallen van een zoon.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van uw echtgenoot (A.U.) (O.V. 5.945.986). Hij vroeg op 25 juli 2005 voor de eerste keer asiel aan bij de Belgische instanties, omwille van de problemen die hij in Tsjetsjenië had gekend met de autoriteiten. Zijn eerste asielaanvraag in België werd door de Commissaris-generaal negatief besloten, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn recente verblijf in Tsjetsjenië en bijgevolg ook niet aan zijn vluchtmotieven.

U verklaarde dat u na het vertrek van uw echtgenoot zelf ook problemen had gekregen met de autoriteiten, vanwege uw man. U kreeg meermaals bezoek van FSB agenten en Russische militairen, die naar uw man vroegen. Daarbij trachtte men één keer om u mee te nemen en werd uw internationaal paspoort afgenomen (CGVS dd 24/08/2007 p. 11-13, CGVS dd 03/04/2009 p. 2-4). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u deze problemen met de autoriteiten kende vanwege uw man. Uw ervaringen vormden overigens de basis voor zijn tweede asielaanvraag. Noch voor de Dienst Vreemdelingen, noch voor het Commissariaat-generaal vermeldde u enige arrestatie of vasthouding.

Aangezien in het kader van de tweede asielaanvraag van uw echtgenoot door het Commissariaat-generaal besloten werd dat uw echtgenoot de status van vluchteling of de subsidiaire bescherming niet kon worden toegekend, kan in uw hoofdte evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste.

De door u voorgelegde documenten, namelijk uw intern paspoort, geboorteakte, diploma en medische polis, bevatten louter persoonlijke gegevens. Aangezien deze gegevens hier niet worden betwist, kunnen deze documenten bovenstaande conclusie niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht gezien de bestreden beslissing enerzijds bevestigt dat haar echtgenoot een tweede asielaanvraag indiende op basis van verzoeksters ervaringen, terwijl anderzijds verzoeksters asielaanvraag wordt afgewezen omdat de eerste asielaanvraag van haar echtgenoot reeds werd afgewezen omwille van de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Dit zou volgens verzoekster een contradictie uitmaken.

Tevens werpt verzoekster een schending op van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij wijst erop dat ze heeft aangegeven fysiek te zijn misbruikt door Russische soldaten en zij hen gedood heeft zodat ze het onterecht acht dat haar aanvraag afgewezen wordt met de motivering dat de eerdere asielaanvraag van haar echtgenoot reeds afgewezen werd.

De bestreden beslissing maakt volgens verzoekster een schending uit van de zorgvuldigheidsplicht gezien de door haar aangehaalde gebeurtenissen en mishandelingen niet onderzocht werden in het licht van de objectieve omstandigheden die over Tsjetsjenië bekend zijn, waarbij verwezen wordt naar een Ambtsbericht van 2007 omtrent de algemene veiligheidssituatie in Tsjetsjenië.

Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting omtrent het begrip "gegronde vrees voor vervolging".

Uit de voormelde informatie zou blijken dat het handelen van de overheidsdiensten ook ingegeven wordt door financiële motieven, wat strookt met de verklaring van verzoeksters echtgenoot dat hij vrijgekocht werd. Zij stelt dat het haar niet kwalijk kan worden genomen dat zij dit gevaarlijke klimaat wenst te ontvluchten.

Tevens zou uit deze informatie kunnen worden afgeleid dat de kans voor een Tsjetsjeen uit Tsjetsjenië heel groot is om als verdacht te worden beschouwd, gelet op de beperkte omvang van de Tsjetsjeense bevolking en de karakteristieke gemeenschapsstructuur. Hierdoor zouden veel Tsjetsjenen in een onzekere veiligheidspositie leven.

Verzoekster wijst erop dat er in de bestreden beslissing niet getwijfeld wordt aan haar nationaliteit, etnische origine, permanente registratie en verblijf in Tsjetsjenië en financiële en sociale positie.

Blijkens de 'Nieuwsbrief terugkeerpraktijk' van Vluchtelingenwerk, maakt de UNHCR melding dat terugkeerders naar Rusland die verdacht worden, risico's lopen bij terugkeer en door de FSB ondervraagd en opgesloten worden, hetgeen tevens zou bevestigd worden in het hoger vermelde Ambtsbericht.

Verzoekster werpt voorts op dat zij hen haar echtgenoot opnieuw verhoord dienen te worden omwille van de medische situatie van haar echtgenoot, zoals weergegeven in het medische attest dat zich in het administratief dossier bevindt.

2.1.2. Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag baseert op de problemen die haar echtgenoot zou gekend hebben met Russische autoriteiten in 2005, ten gevolge waarvan hun dochter in januari 2007 zou overleden zijn, alsook op het bezoek dat zij zelf kreeg van FSB agenten en Russische militairen, die nog steeds op zoek waren naar haar echtgenoot nadat deze Rusland reeds verlaten had in 2006. De bestreden beslissing kon aldus terecht vaststellen dat de door verzoekster ingeroepen problemen hun oorsprong vinden in de door haar echtgenoot aangevoerde problemen. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan derhalve niet worden aangenomen.

Verzoeksters echtgenoot diende op 25 juli 2006 een eerste asielaanvraag in. Op 28 september 2006 besloot de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Tsjetsjenië in de periode voor zijn aankomst in België, waardoor evenmin geloof kon worden gehecht aan de problemen die hij daar zou hebben gekend in 2005. Deze beslissing werd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en door de Raad van State bevestigd.

Op 12 juli 2007 diende verzoeksters echtgenoot een tweede asielaanvraag in waarbij hij aanvoerde dat uit de problemen die verzoekster nog zou hebben gekend na zijn vertrek uit Rusland en waardoor zij eveneens het land heeft verlaten, blijkt dat hij nog steeds gezocht zou worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ten aanzien van deze tweede asielaanvraag bij arrest nr. 34 918 van 27 november 2009 geoordeeld dat de door hem aangevoerde elementen niet vermogen afbreuk te doen aan de vaststellingen zoals gedaan in het kader van zijn eerste asielprocedure. De verwijzing naar de problemen die verzoekster zou hebben gekend na zijn vertrek zijn geheel gebaseerd op de door hem zelf aangevoerde problemen, die ongeloofwaardig werden bevonden. Bovendien werd deze ongeloofwaardigheid nog verder versterkt door de verklaringen die hij aflegde tijdens zijn tweede asielaanvraag, alsook door de verklaringen van verzoekster zelf.

Aan verzoeksters echtgenoot werd de vluchtelingenstatus geweigerd omwille van volgende motieven:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker merkt op dat de Commissaris-generaal zijn identiteit, Russische nationaliteit en Tsjetsjeense origine en afkomst niet in twijfel trekt.

Hij verwijst naar het door hem neergelegde medische attest waaruit blijkt dat hij aan epilepsie lijdt en psychische klachten vertoont. Dit attest zou niet ernstig onderzocht zijn door de Commissaris-generaal gezien verzoeker nooit opnieuw uitgenodigd werd voor een hoorverhoor en zijn dossier niet werd voorgelegd aan een psycholoog. Derhalve werd niet nagegaan of de medische problemen van enige invloed zijn op verzoekers antwoorden in het kader van zijn asielprocedure, waardoor de bestreden beslissing nietig moet worden verklaard.

De bestreden beslissing maakt volgens verzoeker een schending uit van de zorgvuldigheidsplicht gezien de door hem aangehaalde gebeurtenissen niet onderzocht werden in het licht van de objectieve omstandigheden die over Tsjetsjenië bekend zijn, waarbij verwezen wordt naar het Ambtsbericht van 2007 omtrent de algemene veiligheidssituatie in Tsjetsjenië.

Verzoeker geeft voorts een algemene uiteenzetting omtrent het begrip “gegronde vrees voor vervolging”.

Uit de hoger vermelde informatie zou blijken dat het handelen van de overheidsdiensten ook ingegeven wordt door financiële motieven, hetgeen strookt met verzoekers verklaring dat hij vrijgekocht werd. Hij stelt dat het hem niet kwalijk kan worden genomen dat hij dit gevaarlijke klimaat wenst te ontvluchten.

Tevens zou uit deze informatie kunnen worden afgeleid dat de kans voor een Tsjetsjeen uit Tsjetsjenië heel groot is om als verdacht te worden beschouwd, gelet op de beperkte omvang van de Tsjetsjeense bevolking en de karakteristieke gemeenschapsstructuur. Hierdoor zouden veel Tsjetsjenen in een onzekere veiligheidspositie leven.

Verzoeker merkt op dat het niet ter zake doet of hij daadwerkelijk de kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging.

Hij wijst erop dat er in de bestreden beslissing niet getwijfeld wordt over zijn nationaliteit, etnische origine, permanente registratie en verblijf in Tsjetsjenië en financiële en sociale positie.

Blijkens de ‘Nieuwsbrief terugkeerpraktijk’ van Vluchtelingenwerk, maakt de UNHCR melding dat personen die terugkeren naar Rusland die verdacht worden, risico's lopen en door de FSB ondervraagd en opgesloten worden, hetgeen tevens zou bevestigd worden in het hoger vermelde Ambtsbericht.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient inzake de asielaanvraag een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 (en 48/4) van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag nam de Commissaris-generaal op 26 september 2006 een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 4). Het door verzoeker ingestelde beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen werd verworpen op 7 maart 2007 en het beroep dat verzoeker tegen deze beslissing indiende bij de Raad van State werd op 8 mei 2007 onontvankelijk bevonden, hetgeen bevestigd wordt in het verzoekschrift.

In zoverre een onderzoek van de door verzoeker aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die het voorwerp waren van de hoger vermelde beslissingen en die derhalve als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

In casu werd in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag geoordeeld dat aan de door hem ingeroepen asielmotieven, met name zijn arrestaties door Russische militairen in november 2005 en januari 2006 alsook de gebeurtenissen op 25 december 2005 waarbij zijn echtgenote twee militairen zou gedood hebben, geen geloof kan worden gehecht gezien hij zijn recent verblijf in Tsjetsjenië niet aannemelijk maakt omwille van de vastgestelde onwetendheid omtrent belangrijke gebeurtenissen in de regio in de jaren voor zijn vertrek.

Verzoeker baseert zijn huidige tweede asielaanvraag op dezelfde feiten als deze die hij aanhaalde in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Hij verwijst naar de verklaringen van zijn echtgenote dat hij nog steeds werd gezocht na zijn vertrek uit Tsjetsjenië gezien zij meerdere malen bezoek zou hebben gekregen van FBS agenten en Russische militairen. Hij brengt tevens enkele nieuwe documenten bij, met name zijn rijbewijs, een kopie van een convocatie en een medisch attest.

De bestreden beslissing oordeelt terecht dat de door verzoeker thans aangevoerde elementen niet vermogen afbreuk te doen aan de vaststellingen in de eerste asielaanvraag. De problemen die verzoekers echtgenote zou hebben gehad zijn immers geheel gebaseerd op de gebeurtenissen die verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag aanhaalde en die ongeloofwaardig werden bevonden. Bovendien wordt deze ongeloofwaardigheid nog verder versterkt door de verklaringen die verzoeker en zijn echtgenote in het kader van de huidige procedure afleggen. De bestreden beslissing stelt terecht vast dat zowel uit verzoekers verklaringen zelf als uit die van zijn echtgenote blijkt dat zij, ondanks de veelvuldige contacten die zij hebben gehad met hun familie in hun land van herkomst, opmerkelijk weinig interesse tonen in de evolutie van de door hen aangevoerde problemen. Zo verklaarden beiden niet met verzoekers vader te hebben gepraat over hetgeen hij na afloop van de gebeurtenissen op 25 december 2005 met de lijken van de gedode militairen zou hebben gedaan (administratief dossier, stuk 3a, p. 4; stuk 11b, p. 7). Verzoeker stelde tevens dat hij pas in september 2006 voor het eerst sinds zijn vertrek contact had met zijn echtgenote maar dat hij haar geen verdere vragen heeft gesteld toen zij hem zei dat hij nog gezocht werd en zij lastiggevallen werd omdat hij haar met rust wilde laten en haar wilde sparen (administratief dossier, stuk 11a, p. 4; stuk 3a, p. 5). Zowel verzoeker als zijn echtgenote verklaarden dat zij bij contact met hun ouders niet informeren naar de stand van zaken van hun problemen (administratief dossier, stuk 3a, p. 7; stuk 3b, p. 4). Dergelijke houding ondermijnt op fundamentele wijze de ernst van hun voorgehouden vrees.

Vorst stelt de bestreden beslissing met reden vast dat de verklaringen van verzoekers echtgenote, waar verzoeker zelf op steunt in zijn tweede asielaanvraag, belangrijke tegenstrijdigheden bevatten, met name omtrent het aantal keer dat zij bezoek kreeg van Russische militairen, thuis, dan wel in de winkel, alsook met betrekking tot de vraag of zij al dan niet aanwezig was toen de militairen bij haar ouders thuis binnenvielen en haar internationaal paspoort meenamen. Ook aangaande dit document bevat de bestreden beslissing een pertinente motivering, in casu waar wordt vastgesteld dat het weinig aannemelijk is dat haar door de FBS op 31 januari 2007, nadat zij reeds lastiggevallen zou zijn door militairen die op zoek waren naar haar echtgenoot (administratief dossier, stuk 11b, p. 1), een internationaal paspoort zouden hebben afgeleverd.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door zijn verklaringen aangaande zijn dochter, die in januari 2007 zou overleden zijn nadat ze zwaar ziek werd ten gevolge van de gebeurtenissen van 25 december 2005 waarvan zij getuige zou zijn geweest. Verzoeker zou het nieuws van het overlijden slechts enkele maanden later vernomen hebben, toen zijn echtgenote in België aankwam. Bovendien bleken verzoekers verklaringen aangaande de plaats waar zijn dochter begraven werd niet overeen te stemmen met de verklaringen van zijn echtgenote, wat niet aannemelijk is. Voorts ontbreekt elk begin van bewijs omtrent verzoekers dochter, alsook omtrent haar overlijden, hetgeen des te meer klemt gelet op de verklaringen van verzoekers echtgenote dat de geboorte- en overlijdensakten van haar dochter zich in Tsjetsjenië bevinden en redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het mogelijk is voor hen deze documenten te bekomen daar er contacten worden onderhouden met de familie in Tsjetsjenië (administratief dossier, stuk 3b, p. 7).

De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen evenmin zijn teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen, zoals op pertinente wijze gemotiveerd door de bestreden beslissing.

De neergelegde convocatie betreft slechts een fotokopie waaraan, omwille van de manipuleerbaarheid van dergelijke stukken, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Nochtans wordt in het document vermeld dat het werd afgegeven aan A. U., verzoekers vader, die het document dat hij zelf had ontvangen zou hebben opgestuurd naar verzoeker, zodat het opmerkelijk is dat verzoeker niet in het bezit zou zijn van het originele stuk (administratief dossier, stuk 3a, p. 8-9). Bovendien kan uit de inhoud van de convocatie, indien er al enige authenticiteitswaarde aan zou worden toegekend, enkel worden afgeleid dat verzoeker opgeroepen werd voor verhoor in de hoedanigheid van beschuldigde, zonder dat gepreciseerd wordt van wat verzoeker beschuldigd wordt, zodat dit document hoe dan ook niet kan worden aanzien als bewijs van het door hem naar voren gebrachte relaas.

Het door verzoeker neergelegde medische attest stelt dat hij lijdt aan epilepsie en psychische klachten heeft maar bevat voor het overige geen verdere informatie omtrent de aard van de psychische problemen noch omtrent een eventuele invloed van deze problemen op verzoekers verklaringen. Uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) blijkt weliswaar dat het gehoor onderbroken werd omdat verzoeker hevig begon te beven, maar dat hij zelf na tien minuten aangaf dat het gehoor kon verder gezet worden (administratief dossier, stuk 3a, p. 3). Uit het gehoorverslag kan voor het overige niet worden afgeleid dat verzoeker op enige manier gehinderd werd in het afleggen van zijn verklaringen omwille van de redenen die vermeld worden in het medische attest.

Uit het medische attest kunnen voorts de oorzaken van de vastgestelde problemen niet worden afgeleid, zodat dit document op zich geenszins dienstig is ter staving van de door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen.

De motivering omtrent de fotokopieën van enkele bladzijden uit verzoekers intern paspoort en de vastgestelde incoherenties aangaande de manier waarop verzoeker deze stukken zou bekomen hebben, wordt ongemoeid gelaten en wordt dan ook door de Raad overgenomen.

In het verzoekschrift worden geen van de voormelde, terechte vaststellingen van de bestreden beslissing in concreto weerlegd. De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Het voorgaande in acht genomen dient te worden geconcludeerd dat verzoeker in de huidige procedure geen elementen heeft aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de vaststellingen uit zijn eerste asielaanvraag, waarin besloten werd tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden recent verblijf in Tsjetsjenië en de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker bijgebrachte algemene informatie aangaande de situatie in Tsjetsjenië, die overigens dateert van 2007, is niet afdoende om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging aan te tonen, gezien dit in concreto aannemelijk moet worden gemaakt. Verweerder merkt terecht op dat het louter behoren tot een bepaalde etnische origine in casu op zich niet volstaat is om als vluchteling erkend te worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te

leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Derhalve kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.”

In de mate dat verzoeksters asielaanvraag gebaseerd is op de evenementen die haar zouden overkomen zijn omwille van de problemen van haar echtgenoot dient te worden vastgesteld dat (i) deze de grondslag vormden van zijn eerste asielaanvraag (ii) deze eerste asielaanvraag werd verworpen op basis van ongeloofwaardigheid van diens verblijf in Tsjetsjenië voorafgaand aan zijn eerste asielaanvraag (zie VBV, W12 409, 7 maart 2007), zodat deze aangevoerde problemen ook ten aanzien van haar elke geloofwaardigheid ontberen.

Zoals gesteld in de voormelde motivering inzake de vluchtelingenstatus van haar echtgenoot blijkt tevens dat verzoekster en haar echtgenoot ondanks de veelvuldige contacten die zij hadden met hun familie in hun land van herkomst, opmerkelijk weinig interesse tonen in de evolutie van de door hen aangevoerde problemen. Zo verklaarden beiden niet met verzoeksters schoonvader te hebben gepraat over hetgeen hij na afloop van de gebeurtenissen op 25 december 2005 met de lijken van de gedode militairen zou hebben gedaan (administratief dossier, stuk 3a, p. 4; stuk 11b, p. 7). Zowel verzoekster als haar echtgenoot verklaarden dat zij bij contact met hun ouders niet informeren naar de stand van zaken van hun problemen (administratief dossier, stuk 3a, p. 7; stuk 3b, p. 4). Dergelijke houding ondermijnt op fundamentele wijze de ernst van haar voorgehouden vrees.

Voorts blijkt dat de verklaringen van verzoekster belangrijke tegenstrijdigheden bevatten, met name omtrent het aantal keer dat zij bezoek kreeg van Russische militairen, thuis dan wel in de winkel, (administratief dossier, stuk 3b, p.4; stuk 11 b, p.13) alsook met betrekking tot de vraag of zij al dan niet aanwezig was toen de militairen bij haar ouders thuis binnenvielen en haar internationaal paspoort meenamen (administratief dossier, stuk 3b, p.2-3). Ook is het weinig aannemelijk dat haar door de FSB op 31 januari 2007, nadat zij reeds lastiggevallen zou zijn door militairen die op zoek waren naar haar echtgenoot (administratief dossier, stuk 11b, p. 1), een internationaal paspoort zou zijn afgeleverd.

Voormelde elementen, zeker indien samen genomen met het ongeloofwaardig geachte relaas van haar echtgenoot, ondermijnen verzoeksters ongeloofwaardigheid.

Gelet op het voorgaande kan ook ten aanzien van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen.

2.2.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoekster naar de middelen zoals uiteengezet in het door haar echtgenoot ingediende verzoekschrift.

2.2.2. In de mate dat de vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gebaseerd is op het asielrelaas, dient deze te worden afgewezen omwille van de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de landeninformatie in het administratief dossier worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS